

PRAWO POWSTRZYMANIA SIĘ OD PRACY

Pracownik może zgodnie z art. 210 k.p. powstrzymać się od wykonywania pracy w przypadku, gdy warunki tej pracy nie odpowiadają wymaganiom przepisów bhp i tym samym stwarzają bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia pracownika albo gdy wykonywana przez niego praca grozi takim niebezpieczeństwem innym osobom. W razie podjęcia przez pracownika decyzji o powstrzymaniu się od pracy, ma on obowiązek ostrzec innych pracowników, a o sytuacji niezwłocznie poinformować przełożonego. Ocena stopnia zagrożenia należy do pracownika. Jeżeli powstrzymanie się od wykonywania pracy nie usuwa zagrożenia, pracownik ma prawo oddalić się z miejsca zagrożenia, zawiadamiając o tym niezwłocznie przełożonego. Pracownik nie może ponosić jakichkolwiek niekorzystnych konsekwencji z powodu powstrzymania się od pracy lub oddalenia się z miejsca zagrożenia w przypadkach, gdy warunki pracy nie odpowiadają przepisom bhp, albo gdy powstrzymanie się od wykonywania pracy nie usuwa zagrożenia. Za czas powstrzymywania się od wykonywania pracy lub oddalenia się z miejsca zagrożenia, pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia.

Powyższe uprawnienia nie dotyczą pracowników, których zawodowym obowiązkiem jest ratowanie życia ludzkiego lub mienia, np. ratowników, strażaków, ale także personelu lekarsko-pielęgniarskiego.

(Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 z późn. zm.)

Zakładowy Społeczny Inspektor Pracy
Adam Bujak